

KWEEK MET DE DONKERE TIJGERPYTHON *PYTHON MOLURUS BIVITTATUS*

Door: Pete Strimple, 5310 Sultana Drive, Cincinnati, Ohio 45238, U.S.A.

* * *

De methode die ik gevolgd heb voor het kweken van tijgerpythons is er slechts één van de vele, maar bij mij is zij succesvol gebleken.

Mijn paartje donkere tijgerpythons bestond uit een 3 m lang mannetje en een 3,8 m lang vrouwtje. Op 10 oktober 1980 scheidde ik het vrouwtje van het mannetje. Tegelijkertijd verlaagde ik de temperatuur bij beide dieren tot 's nachts 22°C en overdag 24°C. Normaal houd ik de dieren het hele jaar door op 29°C. Ik hield de twee pythons gescheiden tot 15 november, op welke datum ik het vrouwtje weer bij het mannetje heb gezet.

Het mannetje begon onmiddellijk het vrouwtje te betongelen, maar ik kon geen paaractiviteiten waarnemen. Dat kon ik wél op 8 februari 1981, dus ruim 12 weken nadat de dieren bij elkaar waren gezet. Gedurende de volgende 12 dagen constateerde ik 11 paringen. In minstens de helft van de gevallen zag ik ook, dat het mannetje zijn sporen gebruikte om het vrouwtje te stimuleren. Het mannetje kroop daarbij over de rug van het vrouwtje en bewoog zijn sporen voor- en achterwaarts over het achterste derde deel van het lichaam van het vrouwtje.

Hoewel ik de eerste paring pas op 8 februari heb waargenomen, heb ik het idee, dat de dieren daarvoor ook al gepaard moeten hebben. De reden daarvoor is, dat de eieren werden gelegd op 13 april 1981. Aangenomen dat de draagtijd minstens 100 dagen heeft geduurd, moet de eerste paring niet later dan op 3 januari 1981 hebben plaatsgevonden.

Op 13 april om 8 uur 's morgens, trof ik het vrouwtje in het terrarium aan terwijl ze opgerold om een cluster van 25 eieren lag. Ik nam de eieren weg en deponeerde ze in twee broedstoven die ik tevoren op 32°C had ingesteld. Als warmtebron fungeerden gloeilampen die op thermostaten waren aangesloten. De ene broedstov bestond uit een aquarium van ca. 60 liter, waarop een glasplaat lag, de andere was een houten kist van 60x40 cm die met plastic was bekleed. Ook deze had ik met een glasplaat afgedekt.

Binnen drie uur had het vrouwtje nog 19 eieren gelegd, zodat het totaal aantal op 44 kwam. Twintig hiervan legde ik in het aquarium van 60 liter. Als ondergrond fungeerden vochtige papieren handdoekjes. Ik gebruikte ook een laagje vochtige handdoekjes om de eieren mee af te dekken. In de tweede broedstov stonden drie plastic bakken gevuld met vochtig veenmos. In elke bak deponeerde ik zes eieren tussen het mos. De resterende zes eieren liet ik bij het vrouwtje in een teiltje dat ik voor de helft met vochtig veenmos had gevuld.

Het vrouwtje had zich stijf om de eieren gewonden en begon schokkende bewegingen te maken om de temperatuur tussen haar windingen te verhogen. Ik hoopte, dat het vrouwtje de eieren zelf zou bebroeden, maar na twee dagen had ze haar windingen losser gemaakt en waren er een paar eieren tussenuit gerold. De zes eieren heb ik toen bij haar weggehaald en in het aquarium met de vochtige handdoekjes gelegd.

Van het totale legsel waren vier eieren aanzienlijk kleiner dan de rest en deze bleken dan ook onbevruucht te zijn. Op 23 april zagen drie eieren die tussen het veenmos lagen er slecht uit. Ik sneed ze alle drie open en het bleek dat ze een dood embryo bevatten. Op 13 mei waren opnieuw zeven eieren die tussen het veenmos lagen slecht geworden. Ook deze eieren bleken bevruucht te zijn. Van de resterende dertig eieren nam ik er vijftien mee naar de universiteit van Toledo voor wetenschappelijk onderzoek.

Er resteerden nu vijftien eieren, waarvan er acht in het veenmos lagen, de andere zeven lagen op de papieren handdoekjes. De eieren in het mos zagen er niet goed uit; ik bracht hen over naar het vochtige papier in de hoop dat het daar beter zou gaan, maar ze verslechterden, zodat er slechts zeven eieren overbleven.

Op 10 juni kwam het eerste ei uit en het jong was 57,5 cm lang. De incubatietijd bedroeg voor dit ei 57 dagen, wat zeer dicht lag bij de verwachte periode van 60 dagen. Het tweede ei kwam uit op 13 juni na een incubatietijd van 60 dagen precies. De overige vijf eieren kwamen op 15 juni uit. Binnen tien dagen waren alle jongen verveld. Op 5 juli had elk een halfwas muis gegeten en vier dagen later at elk twee muisjes. Na de tweede vervelling voederde ik ze elke tien tot veertien dagen twee muisjes.

Dit jaar zal ik een nieuwe kweekpoging ondernemen met deze pythons, maar nu zal ik alle eieren op vochtige papieren handdoekjes uitbroeden, omdat veenmos te slechte resultaten heeft opgeleverd.